-៤-

ឈាមហូរនៅវត្តផ្លូវដូង

សូមមិត្តបំបែរអារម្មណ៍ ទៅតាមដានពួកចោរប្លន់ទឹកដីម្ដងវិញ...

ក្រោយដែលបានទទួលជោគជ័យលើទីរួមខេត្តព្រះត្រពាំង ទ័ពយួនអុងឡូវវាសប្បាយចិត្តណាស់ បានរៀបចំពិធីជប់លៀងយ៉ាងគគ្រឹកគគ្រេង ហើយបញ្ជាបរិវារឲ្យដើរចាប់កូនក្រមុំរាស្ត្រខ្មែរ ដែលមានរូបស្អាតៗ មកជាន់ឈ្លីលេងជាល្បែងតាមអំពើយង់ឃ្នងព្រៃផ្សៃរបស់ពួកវា ។

រំលងបានមួយថ្ងៃមកទៀត វាចេញប្រកាសប្រាប់បណ្ដារាស្ត្រខ្មែរយួនគ្រប់ភូមិស្រុក ឲ្យគោរពតាមច្បាប់ទម្លាប់របស់វា ហើយទទួលស្គាល់វាជាស្ដេចត្រាញ់ ក្នុងភូមិភាគដីកម្ពុជាក្រោមទាំងមូល ។ បើរាស្ត្រខ្មែរណាម្នាក់ហ៊ានក្រោកឡើងប្រឆាំងនឹងនយោបាយផ្ដាច់ការរបស់វា ប្រាកដជាត្រូវទទួលស្លាប់យ៉ាងអាណោចអធ័មពុំខាន ។

កាលនោះ ខ្មែរខ្លះដែលពួនមុខសម្ងំសុខ ក៏បិទមាត់លែងហ៊ាននិយាយស្ដីគឺបណ្ដោយឲ្យវាជាន់ឈ្លីតាមអំពើចិត្ត ។

ខ្មែរខ្លះ, ដែលមានស្មារតីស្នេហាជាតិ ក៏ភៀសខ្លួនរត់ទៅចូលរួមជាសមាជិករបស់លោកសេនាបតី សឺន-គុយ ដើម្បីរៀបគំរោងការណ៍វាយតបនឹងចោរឈ្លានពានវិញ ។

រាល់ថ្ងៃទ័ពយួនអុងឡូវ តែងតែប្រើអំណាចព្រៃផ្សៃ ទៅលើប្រជាជនខ្មែរស្លូតត្រង់ ដោយកាប់សម្លាប់គ្មានញញើតដៃ ។ ឈាមក្រហមឆ្អៅហូរប្រឡាក់ពាសពេញផ្ទៃធរណីនៃទីរួមខេត្ត ។

ដំណឹងនេះ ធ្វើឲ្យលោកចៅហ្វាយ គុយ ខ្លោចផ្សាក្នុងចិត្តខ្លាំងណាស់ ប៉ុន្តែលោកដោះស្រាយឲ្យទាន់កាលៈទេសៈ ពុំបានយ៉ាងដាច់ខាត ពីព្រោះកម្លាំងទ័ពនៅទន់ខ្សោយពេក ពុំអាចវាស់ស្ទង់នឹងពួកវាបានឡើយ ។

លោកចៅហ្វាយគុយ បញ្ជាឲ្យលោកតា ម៉ង់ លោកហ៊ឹនឯក លោកទេសាសោម និងលោកមនោរស់, ដើរអប់រំអ្នកស្រុកទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ឲ្យយល់ច្បាស់ពីរបបឃោរឃៅ និងចារិកសាហាវយង់ឃ្នងរបស់យួនអុងឡូវ លើរាស្ត្រខ្មែរម្ចាស់ស្រុក

ចំណែកភូឈ្មួយ គង់ វិញ មិនរវល់អើពើនឹងបញ្ហាប្រទេសជាតិ ដែលកំពុងធ្លាក់ចុះក្នុងភាពអាសន្ននេះទេ ។ មួយថ្ងៃៗគាត់ដេករិះរកតែមធ្យោបាយ ដើម្បីស-

ម្លាប់តាម៉ង់ សងគំនុំចិត្តតែប៉ុណ្ណោះ ។ រីឯតាម៉ង់វិញ មានគំនិតផ្ទុយស្រឡះពីភូឈ្មួយគង់ ដូចមេឃនិងដី ។ ព្រោះសំដីដែលគាត់បានបើកកកាយ នៅចំពោះមុខលោកចៅហ្វាយ គុយ នោះ, គឺគ្មានបំណងអ្វីក្រៅពីចង់ឲ្យភូឈ្មួយ គង់ ងាកបែរដើរទៅរកផ្លូវត្រូវ ផ្លូវល្អនោះឡើយ ។

តាមឯកសារបានបញ្ជាក់ថា ភូឈ្មួយគង់ ជាមនុស្សពុករលួយក្នុងសង្គមខ្មែរ ចូលចិត្តរំលោភលើស្រីភេទទន់ខ្សោយ ឲ្យទទួលការឈឺចាប់ខ្លោចផ្សារាប់ស្ទើមិនអស់ ។ មួយជំពូកទៀត ជននេះស្រឡាញ់បុណ្យស័ក្តិណាស់ ហើយយកបុណ្យស័ក្តិនោះទៅជិះជាន់សង្កត់សង្កិនអ្នកស្លូតត្រង់ទៀតផង ។

អំពើអនាថាទាំងប៉ុន្មានរបស់ភូឈ្មួយគង់, លោកចៅហ្វាយគុយ បានជ្រាបខ្លះដែរ ។ តែលោកចង់អប់រំមនុស្សខិលខូច ឲ្យស្គាល់កំហុសខ្លួនឯងដើរមករកផ្លូវត្រូវវិញ ទើបពុំមានដាក់ទណ្ឌកម្មធ្ងន់ធ្ងរអ្វី ចំពោះជនកំហូចនេះ ។

លោកចៅហ្វាយសឺន-គុយ ខំប្រើសង្គ្រាមចិត្តសាស្ត្រអប់រំ ទាហាននិងរាស្ត្រស្រែចំការ ពីបំណងរួម, គឺបណ្តេញទ័ពយួនឲ្យចេញផុតពីទឹកដីកម្ពុជាក្រោម ដែលជាមរតករបស់ខ្មែរ ។

លោកចៅហ្វាយគុយ រៀបចំកម្លាំងទ័ពបានមាំមួនបន្តិចហើយ ក៏ប្រើសង្គ្រាមវាយឆ្មក់ទ័ពយួនរាល់រាត្រី ដើម្បីរំខានវាមិនឲ្យដេកស្រណុកបាន ។

ឧបាយកលនេះ ធ្វើឲ្យមេទ័ពយួនអុងឡូវក្តៅក្រហាយក្រពុលមុខដូចឆ្កួតជ្រូក ចេញប្រកាសប្រាប់ពួកយួនគ្នាវាថា ៖ បើអ្នកណាម្នាក់អាចកាត់ក្បាលចៅហ្វាយគុ-យ ចាប់បានទាំងរស់ វានឹងឲ្យរង្វាន់តាមបំណង ហើយលើកតាំងជាមេទ័ពស្រួចលើដែនដីកម្ពុជាក្រោមនេះទៀតផង ។

ខណៈនោះ មានអាកន្ទបម្នាក់ឈ្មោះអុង បូ ស្ម័គ្រចិត្តចេញមុខរកឧកញ៉ាគុយ ដើម្បីកាត់ក្បាលយកមកជូនលោកមេទ័ពអុងឡូវ ។

បានទទួលការតែងតាំងជាមេទ័ពហើយ អុងបូក៏នាំពលទាហានមួយចំនួនធំធ្វើដំណើរយ៉ាងគគ្រឹកគគ្រេង តម្រង់ឆ្ពោះទៅវត្តផ្នូរដូង ដែលជាទីតាំងទ័ពរបស់លោកចៅហ្វាយគុយតែម្តង ។

មេទ័ពខ្មែរទាំងអស់បានប្រុងប្រៀបខ្លួនជាស្រេច ។ គ្រាន់តែក្រឡេកឃើញទ័ពយួនមកដល់ភ្លាម ក៏បញ្ជាទាហានឲ្យវាយទប់យ៉ាងបន្ទាន់ ។ ការប្រយុទ្ធបង្ហូរឈាមលើកនេះ មានសភាពសាហាវនិងឃោរឃៅណាស់ ។ មេទ័ពខ្មែរម្នាក់ៗ សុទ្ធតែប្តូរស្លាប់រស់ រត់ចូលទៅក្របែលក្បាលយួន ដាច់ពីស្មាធ្លាក់រពុយរលំដួល ដូចរលើងដើមឈើទាំងឫស ។

ទោះបីឃើញពលសេនាងាប់ គរជើងលើគ្នាដូចដំបូក ក៏អុងបូមិនព្រមដកទ័ព

ថយដែរ គិតតែស្រែកបញ្ជាឲ្យចូលកាប់សម្លាប់ខ្មែរ សូម្បីតែព្រះសង្ឃក៏វាពុំទុកឲ្យរស់នៅបានមួយដង្ហើមឡើយ ។

ការប្រយុទ្ធនេះបានប្រព្រឹត្តទៅអស់ពេលជាច្រើនយប់ច្រើនថ្ងៃ ។ ទ័ពយួនចេះតែមានជំនួយបន្តកន្ទុយគ្នាមិនចប់ ។ ចំណែកឯខាងខ្មែរយើងវិញ កាន់តែរលស់បន្តិចម្តងៗ ដោយពុំមានព្រះមហាក្សត្រចាត់ទ័ពឲ្យទៅជួយស្រោចស្រង់សោះ ។ ព្រឹត្តិហេតុទាំងនេះ ធ្វើឲ្យលោកចៅហ្វាយគុយនឹកសង្វេគក្នុងចិត្តយ៉ាងខ្លាំង តែពុំអាចនឹងថ្លែងប្រាប់ជនទី២ណាបានឡើយ ។

ស្ថានការណ៍ធ្ងន់ពាប់ផ្ទួនៗគ្នា ពុំអាចនឹងទប់ទល់បាន, លោកចៅហ្វាយគុយក៏បញ្ជាឲ្យមេទ័ពទាំងអស់វាយដកខ្លួនថយតាមក្បួនយុទ្ធសាស្ត្រមួយរយៈទៀត ដើម្បីរង់ចាំទ័ពជំនួយពីខេត្តនានា ។

ទ័ពយួនកាលបើឃើញខ្មែរខ្សោយកម្លាំងដូច្នេះ ចារឹតតែវាយបង្ហំខ្លាំងឡើងៗ ដើម្បីព័ទ្ធចាប់ចៅហ្វាយគុយឲ្យបានទាំងរស់ យកទៅជូនអុងឡូវជាចៅហ្វាយនាយរបស់វា ។

ហ្មឺនឯក យល់ហេតុការណ៍ ស្ទុះរឹងទៅតាំងមុខទ័ពយួន រួចលូកដៃទៅក្នុងថ្នក់ចាប់ស្រូវមួយក្តាប់យ៉ាងណែន សូត្រគាថាបាចបញ្ជោសខ្យល់ កើតជាទ័ពសេះមួយចំនួន ឈរត្រៀបត្រារាំងផ្លូវសត្រូវជាប់ ។ បន្ទាប់មកមេទ័ពដ៏ជំនាញនេះហក់រឹងទៅខាងឆ្វេង ចាប់ក្របួចចុងស្មៅក្ងចចងជាច្រើនកន្លែង បង្កើតបានជាពលសេនាប្រដាប់ដោយដាវលំពែងឈរជាជួរ តាមលក្ខណៈយុទ្ធសាស្ត្រ ពួកយួនឃើញដូច្នោះ នឹកឆ្ងល់និងភ័យលោះព្រលឹង ។ ព្រោះការប្រយុទ្ធគ្នានៅក្នុងវត្តផ្លូវដូងអំបាញ់មិញនេះ ទ័ពខ្មែរមានតិចតួចស្តួចស្តើងណាស់ ។ ឥឡូវម្តេចក៏ច្រើនកកស្រទាប់ឈរតម្រៀបក្បាលគ្នាដូចស្រមោចយ៉ាងហ្នឹង ?...

មេទ័ពអុងបូ យកដៃឈ្លីភ្នែកមួយសន្ទុះ ក៏ស្រែកពលទាហានឲ្យចូលកាប់ចាក់យ៉ាងបន្ទាន់ ។ ទ័ពយួនចូលប្រឡុកកាប់សម្លាប់ទ័ពសិល្បរបស់ហ្មឺនឯក រលំដួលលាន់ស្នូរដូចរលើងដើមឈើទំហំ៧អោប តែគ្មានឃើញខ្មោចទាហានខ្មែរម្នាក់សោះ ។

មេទ័ពអុងបូ នឹកមួរម៉ៅក្តៅក្រហាយខ្លាំងណាស់ ចំកោងខ្នងស្រែកបញ្ជាទ័ពឲ្យវាយលុកមួយសន្ទុះធំទៀត រហូតបែកញើសហូរសស្រាក់ជោកខ្លួន ស្រាប់តែទ័ពសិល្បរលាយបាត់ស្រមោលអស់រលីង ។ បន្ទាប់មកវាក៏បំបែរក្បាលទ័ពត្រឡប់ទៅបោះជំរំឈប់សំរាក នៅក្នុងបរិវេណវត្តផ្លូវដូងវិញ ។

ពួកចោរឈ្លានពានបានលុកទន្ទ្រាន កាប់គាស់បំផ្លាញកុដិព្រះសង្ឃ និងទ្វារបង្អួចព្រះវិហារ រើយកគម្ពីរព្រះពុទ្ធសាសនា និងក្បួនមាត្រាអក្សរសាស្ត្រខ្មែរដុតកំ-

ទេចចោលយ៉ាងច្រាស់ជើង ដើម្បីលប់បំបាត់អក្សរសាស្ត្រជាតិរបស់យើង ។

បើងាកទៅតាមដាន លោកចៅហ្វាយគុយវិញម្តង ឃើញគាត់កំពុងតែទទួលការឈឺចាប់ខ្លោចផ្សា នាំពួកពលសេនារត់កាត់ព្រៃ ឆ្ពោះទៅរកទីដៅមួយថ្មីទៀត ។ គាត់ដើរបណ្តើរនិយាយលួងចិត្តកងទ័ពបណ្តើរ ដើម្បីកុំឲ្យខូចទឹកចិត្ត នឹងការទទួលបរាជ័យដ៏ជូរចត់នេះ ។ គឺគាត់សង្ឃឹមថា ថ្ងៃណាមួយគង់តែកូនខ្មែរទាំងអស់ ភ្ញាក់ស្មារតីឡើង កាន់កាំបិតពូថៅ កាប់ក្បាលពួកសត្រូវប្រទេសជាតិ ឲ្យវិនាសផុតពូជជាពុំខាន ។

គាត់នាំកងទ័ពដើរអស់រយៈមួយយប់ពីរថ្ងៃ ទើបបានទៅដល់វត្តចេតិយដែលជាវត្តខ្មែរមានបរិស័ទចំណុះជើងវត្តជាច្រើន ។

វត្តចេតិយមានបណ្តោយប្រវែងជាង២០០ម៉ែត្រ ទទឹងប្រហែល២០០ម៉ែត្រ ។ ក្នុងវត្តមានព្រះសង្ឃបួសកាន់ព្រះពុទ្ធសាសនាចំនួន៥០អង្គ ។

តាមឯកសារ វត្តចេតិយនេះជាកេរ្តិ៍តំណែលរបស់លោកចៅហ្វាយគុយ ដែលបានផ្តើមគំនិតកសាងឡើង រួមជាមួយនឹងពួកពុទ្ធបរិស័ទចំណុះជើងវត្ត ដើម្បីឧទ្ទិសកុសលថ្វាយចំពោះព្រះពុទ្ធសាសនា ។

លោកចៅហ្វាយ សឺន-គុយ ជាវីរបុរសខ្មែរម្នាក់ ស្អាតស្អំក្នុងរឿងតណ្ហា កាលគាត់នៅពីកម្លោះ, មានជនជាតិយួនជាច្រើននាក់ បានលើកកូនក្រមុំយកមកជូនគាត់រាប់ក្បាលស្ទើរមិនអស់ តែគាត់មិនព្រមយកជាដាច់ខាត ទោះបីវាប្រើគ្រប់មធ្យោបាយយ៉ាងណាក៏ដោយ ។ គាត់បានចាំដក់ជាប់ក្នុងខួរក្បាលជានិច្ចថា សត្រូវយួននិងខ្មែរពិតជាពុំមានថ្ងៃនឹងបញ្ចប់បានឡើយ ។

កន្លងជាច្រើនឆ្នាំមកទៀត លោកក៏យល់ថា ការរស់នៅម្នាក់ឯងគ្មានប្រពន្ធកូនប្រៀបបាននឹងផ្ទះគ្មានជញ្ជាំងបិទបាំង ឬដំណើរគ្មានទិសដៅ ។ ដូច្នេះគាត់ក៏សំរេចចិត្តជាចុងក្រោយថា ត្រូវតែរកគ្រួសារដើម្បីកសាងអនាគតដ៏រុងរឿង ។

លោកឧកញ៉ាបានពឹងពាក់អ្នកចាស់ទុំ ក្នុងទីរួមខេត្តព្រះត្រពាំង ឲ្យចូលទៅស្តីដណ្តឹងនាងកញ្ញា ភឿន ដែលជាកូនកសិករស្លូតត្រង់ម្នាក់ នៅក្នុងភូមិចាប់ភ្លើងនាជើងវត្តរបងចេតិយ ធ្វើជាភរិយារហូតទៅ ។

ដូច្នេះហើយ នៅពេលលោកចៅហ្វាយគុយ នាំទ័ពទៅដល់វត្តចេតិយភ្លាម, គាត់ក៏ចូលទៅសំពះអនុញ្ញាតព្រះគ្រូចៅអធិការ សុំឲ្យកងទ័ពស្នាក់អាស្រ័យនៅក្នុងទីវត្តជាបណ្តោះអាសន្នសិន ទំរាំរកមូលដ្ឋានបានត្រឹមត្រូវ រៀបគំរោងការណ៍វាយបណ្តេញសត្រូវឈ្លានពានពីទឹកដីខ្មែរ ។

ក្រោយពេល ដែលបានទទួលសេចក្តីយល់ព្រមពីព្រះគ្រូចៅអធិការហើយ, លោកចៅហ្វាយគុយ អញ្ជើញចូលទៅក្នុងព្រះវិហារទៀត ដើម្បីថ្វាយបង្គំព្រះពុទ្ធ–

ប្បដិមា ដែលជាតំណាងព្រះពុទ្ធជាម្ចាស់ សុំជ្រកកោនក្រោមម្លប់បារមីព្រះអង្គ និង សុំជីកដីកប់អាវុធលាកទុកជាបណ្តោះអាសន្ន កុំឲ្យពួកសត្រូវយួនតាមរកឃើញ ។

បន្ទាប់មកគាត់បានប្រមូលអ្នកស្រុក មករួមប្រជុំបង្កើតជាគណៈកម្មការភូមិនិងអ្នកដើរឃោសនា ណែនាំពន្យល់អប់រំបងប្អូនខ្មែរទាំងអស់ ឲ្យស្គាល់តម្លៃនៃព្រះពុទ្ធសាសនា ឲ្យគោរពព្រះពុទ្ធសាសនា ព្រោះព្រលឹពុទ្ធសាសនាជាអង្គការធំបំផុតក្នុងការបង្រួបបង្រួមគ្នា ឲ្យសាមគ្គីចងបាច់ជាធ្លុងមួយ ។

លោកចៅហ្វាយគុយ បាននិយាយដាស់តឿនក្រើនរំឭកប្រជាពលរដ្ឋ ឲ្យបំផុសស្មារតីតស៊ូ ចាប់កាន់អាវុធក្រោកឡើងដើម្បីការពារភូមិស្រុក ដេញកំចាត់ចោរយួនប្លន់ប្រទេស ឲ្យវិនាសអស់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ ។

វិធានការដ៏ត្រជាក់របស់លោកចៅហ្វាយគុយ ពឹងផ្អែកទាំងស្រុងទៅលើព្រះពុទ្ធសាសនាជាមូលដ្ឋាន បានផ្សព្វផ្សាយគ្រប់ភូមិស្រុកទាំងអស់ បណ្តាលឲ្យរាស្ត្រខ្មែរទាំងប្រុសស្រីភ្ញាក់ស្មារតី ចេះឈឺចាប់ រត់ចូលមករួមកម្លាំងគ្នាជាមួយចៅហ្វាយគុយជាបន្តបន្ទាប់រៀងរាល់ថ្ងៃ ។ អ្នកខ្លះដែលមានទ្រព្យសម្បត្តិច្រើន បានធ្វើវិភាគទានទូនកងទ័ពជាតិដោយចិត្តស្មោះសជ្រះថ្លាជាទីបំផុត ។

ក្នុងរយៈពេលតែមួយខែប៉ុណ្ណោះ កងទ័ពលោកចៅហ្វាយគុយត្រូវកើនមួយជាពីរ ហើយមិនខ្វះស្បៀងអាហារចិញ្ចឹមទ័ពទៀតផង ។ លោកបានចាត់មេបញ្ជាការ និងគ្រូគន់ដាវដំបងជាច្រើននាក់ ឲ្យបង្ហាត់ពលទាហានដែលទើបនឹងស្ម័គ្រចិត្តចូលមកថ្មី ដើម្បីឲ្យចេះក្បួនយុទ្ធសាស្ត្រ វាយលុកលួនក្រាបក្នុងសង្គ្រាម ។ ស្រីៗនាំគ្នាសំរួចដាវលំពែង បឺតព្រួញទាំងយប់ទាំងថ្ងៃគ្មានខ្លាចនឿយហត់ រហូតបានទទួលលទ្ធផលគរដូចភ្នំ ។

ងាកមើលទៅទ័ពលោកអន្សាសោម និងមនោរស់ ដែលចេញប្រតិបត្តិការរាល់ថ្ងៃ បានលួចវាយឆ្មក់ទ័ពសត្រូវបុំមានឈប់ឈរឡើយ ។រីឯលោកហ្នឹងឯកនិងតាម៉ង់ ដែលមានទឹកមុខក្រៀមស្រពោន ដោយឈឺចាប់នឹងសង្គ្រាមបរាជ័យរបស់ខ្លួន មកមួយខែហើយនោះ ពេលនេះហាក់មានកម្លាំងបន្តិចឡើងវិញ ព្រោះឃើញកងទ័ពខ្មែរយ៉ាងច្រើនកុះករ កំពុងបញ្ចេញសកម្មភាពរស់រវើក ដើម្បីប្រឆាំងទប់ទល់នឹងសត្រូវរួម ។

តាម៉ង់ សម្លឹងមើលពលទាហានមួយគ្រួស រួចងាកមកញញឹមដាក់ហ្នឹងឯកព្រមទាំងបន្លឺវាចាដោយរន្ធត់ចិត្ត ៖

- លោកហ្នឹងឯកខ្ញុំស្តាយណាស់ ដោយវិធានការណ៍របស់យើងយឺតយូរបន្តិច ទើបពួកសត្រូវវាចូលលុកលុយពាសពេញស្រុកយើងយ៉ាងនេះ ។ ម្យ៉ាងទៀតទ័ពរដ្ឋាភិបាលមកជួយយើងក៏មិនកើតដែរ ព្រោះយួនវាបានវាយស្កាត់ផ្លូវរួចស្រេច

ទៅហើយ ម្ដងនេះយើងពិបាកសង្ឃឹមណាស់ ។ ភូមិភាគដែនដីកម្ពុជាក្រោមទាំងមូល យួនវាយកបានស្ទើរតែគ្រប់កន្លែងអស់ទៅហើយ ។ ប៉ុន្តែ បើបងប្អូនខ្មែរយើងចេះរួបរួមសាមគ្គីគ្នាដូចពេលនេះរហូតទៅ ខ្ញុំនៅតែសង្ឃឹមនឹងជឿជាក់ថា យើងប្រាកដជាអាចរំដោះយកខេត្តព្រះត្រពាំងបានមកវិញមិនខាន ។

លោកហ្នឹងឯកងក់ក្បាលដាក់តាម៉ង់ ហើយចោលកន្ទុយភ្នែកសម្លឹងមើលទៅជើងមេឃឆ្ងាយដាច់សង្វែង ហាក់បញ្ជាក់ន័យថាសេចក្តីសង្ឃឹមមានប្រាកដមែនតែស្ថិតនៅឆ្ងាយសន្លឹមណាស់ ។

មួយសន្ទុះធំ ទើបហ្នឹងឯកបន្ទរខ្យល់អួលអាក់ចេញពីផែនទ្រូង រួចពោលពាក្យមួយម៉ាត់ៗយ៉ាងច្បាស់លាស់ទៅកាន់មិត្តចិត្តមួយ ៖

- ខ្ញុំមិនត្រឹមតែស្តាយស្រណោះប៉ុណ្ណោះទេ...ក្នុងមួយជីវិតខ្ញុំនេះ ខ្ញុំទទួលការឈឺចាប់ផ្ទួនៗគ្នាហួសប្រមាណ ។ ចិត្តខ្ញុំចង់ច្បាំងជាមួយយួនតែម្នាក់ឯង ទោះបីត្រូវស្លាប់ដូចសត្វពន្លាត់ ក៏ខ្ញុំមិនស្តាយដែរ ព្រោះឆាកជីវិតរបស់ខ្ញុំជួរចត់តាំងពីក្មេងមក ។ កាលណោះ គ្រាន់តែខ្ញុំដឹងក្តីឡើងភ្លាម ចោរយួនវាបានសម្លាប់គ្រួសារខ្ញុំអស់មួយផ្ទះ សូម្បីតែប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំដេកក្នុងអង្រឹង ក៏វាមិនទុកឲ្យរស់រានជីវិតដែរ។ ដោយខ្ញុំទទួលការឈឺចាប់នឹងអំពើយង់ឃ្នងរបស់វាដូច្នេះហើយ បានជាខ្ញុំស្ម័គ្រចិត្តចូលធ្វើទាហានតាំងពីអាយុ១០ឆ្នាំម្ល៉េះ ។ តាំងពីនោះរហូតមកដល់ពេលនេះ ខ្ញុំធ្លាប់ចូលប្រឡូកក្នុងសង្គ្រាមរាប់មិនអស់ទេ ហើយក៏ពុំដែលត្រូវរបួសម្តងណាផង ។ ឥឡូវនេះ ទឹកចូលដល់ច្រមុះយើងហើយ ទោះបីមួយជំហានស្លាប់ ក៏ខ្ញុំមិនរាថយដែរ ។

លោកតាម៉ង់ ខ្ញុំយល់ឧត្តមគតិ និងទឹកចិត្តស្នេហាជាតិរបស់លោកយ៉ាងពិតប្រាកដណាស់ ហេតុនេះយើងទាំងពីរនាក់ត្រូវតែរួមដៃប្តូរស្លាប់រស់ជាមួយគ្នា ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា ផែនការសម្ងាត់របស់យើង ដែលបានបង្កប់គ្រប់ទីកន្លែងនោះ ប្រាកដជាបានជោគជ័យពុំខាន ។

តាម៉ង់គ្រវីក្បាលមួយៗដូចអស់សង្ឃឹម ហើយពោលពាក្យបញ្ជាក់ប្រាប់ហ្នឹងឯកម្តងទៀត ៖

- លោកហ្នឹងឯកនិយាយអម្បាញមិញនេះត្រូវណាស់ ! ប៉ុន្តែនៅមានចំណុចខ្លះ ដូចដែលខ្ញុំធ្លាប់និយាយប្រាប់លោក តាំងពីដើមរឿងមកថា គំរោងការណ៍សម្ងាត់របស់យើង បែកធ្លុះធ្លាយទៅបាន ក៏ដោយសារតែមនុស្សម្នាក់ប៉ុណ្ណោះ ដូចលោកជ្រាបស្រាប់ហើយ ។

ប៉ុន្មានថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ខ្ញុំឃើញទឹកមុខលោកចៅហ្វាយយើងស្រងូតស្រងាត់ ហើយដល់ខ្ញុំលួចសួរគាត់ទៅ គាត់បានខ្សិបប្រាប់ខ្ញុំថាយួនបានដឹងផែនការណ៍